

Archeologia jest obecnie jedną z najszybciej rozwijających się pod względem interdyscyplinarności nauk humanistycznych. Wielu badaczy tej dyscypliny chętnie korzysta z osiągnięć nauk ścisłych – geofizyki, badań chemicznych różnych pierwiastków zawartych w ziemi, metody datowania C14 czy badań DNA, mogących określić pochodzenie i występowanie konkretnej grupy ludzi żyjącej tysiące lat temu. Równie ważnym elementem wzbogacającym wiedzę archeologów są inskrypcje starożytnych cywilizacji, ponieważ zawierają te informacje kulturowe, które zniknęły wraz ze społeczeństwem.

Celem projektu jest połączenie dwóch perspektyw – archeologicznej i lingwistycznej, które nałożone na siebie, wzbogacą obraz przedstawiający kulturę mykeńską z epoki brązu. Zebranie i analiza tekstów pisma linearnego B ma za zadanie ukazać sposób postrzegania i traktowania najmłodszych przedstawicieli tej kultury. Porównanie wyników z materiałem archeologicznym dopełni szkic nakreślony przez badaczy na podstawie pochówków, przedmiotów użytkowych i przedstawień sztuki społeczeństwa mykeńskiego.

Temat dzieci i młodzieży w cywilizacji mykeńskiej jest wciąż słabo rozpoznany zagadnieniem. Większość badaczy trendu *gender* skupia się na wyróżnianiu dymorfizmu zadań powierzanych kobietom i mężczyznom, wskazując tylko na sferę żeńską i męską. Jedyne kilka publikacji poświęconych jest pojawianiu się nieletnich w sztuce i tekstach, jednak wciąż traktując je według utartych schematów. Najczęściej interpretuje się obecność dzieci w odniesieniu do dorosłych, spodziewając się relacji rodzinnych między nimi. Jak natomiast rozumieć teksty, w których odnotowano najmłodszych na listach pracowników i wyszczególniono także osobno? Projekt ma za zadanie odpowiedzieć na to pytanie, wskazując na nowe, dotąd niewykorzystywane inskrypcje i konfrontując je z kulturą materialną.